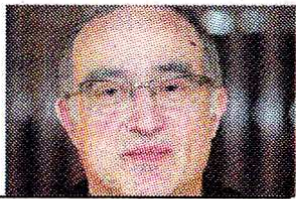

Camí de llum

**SALVADOR
CARDÚS ROS**

DEMÀ diumenge, a les vuit del vespre i a la Seu d'Ègara, uns quants terrassencs tenen l'oportunitat d'assistir a la segona i darrera presentació d'un espectacle musical de gran qualitat artística i profunditat espiritual: "Camí d'identitat, Iter Luminis". En la seva representació de dijous, un centenar de persones vam poder gaudir d'aquesta posada en escena d'allò que els seus creadors defineixen com una "trobadà amb la música i la tradició als monestirs de Catalunya" i que, des d'ara, seguirà un itinerari -de moment- per una quinzena de monestirs.

L'espectacle s'inicia a Santa Maria amb una presentació que situa històricament la Seu d'Ègara. (Llàstima de la repetició d'alguns errors greus provocats per les confusions creades pels mateixos responsables de les últimes obres de restauració del conjunt arquitectònic com

la datació de les pintures dels absis de Santa Maria i Sant Miquel, la identificació de les figures de les dues fornícules superiors del retaule de pedra o la tossuda insistència a convertir el baptisteri de Sant Miquel en un temple funerari). Després tothom es trasllada a Sant Pere, per escoltar i veure un espectacle de veu i llum d'una gran sensibilitat. I s'acaba amb un parell de peces interpretades a Sant Miquel, on l'extraordinària bellesa arquitectònica de l'edifici multiplica la força espiritual de la música i el cant.

La intèrpret i directora de l'espectacle és Lídia Pujol, amb una magnífica veu, clara i ben articulada, una afinació impecable per a unes obres de notable dificultat i una capacitat interpretativa d'una gran expressivitat. L'acompanyament al baix de Miguel Àngel Cordero afegeix una consistència musical difícil d'imaginar si no se n'ha comprovat la força in situ. I encara arrodoneix tot l'espectacle el Cor de Vallferosa embolcallant -quasi literalment- Lídia Pujol i alhora convertint els mateixos espectadors en participants d'una experiència quasi mística.

La música és, principalment, dels se-

gles IX al XIV: cant gregorià, el "Misteri d'Elx", el "Cant de la Sibila", el "Llibre vermell" de Montserrat, populars yiddish i altres. El "Veni Creator Spiritus" per anar cap al baptisteri de Sant Miquel, tot un encert. I, perfectament integrades a l'inici i al final de l'experiència que es proposa, "He mirat aquesta terra", poema d'Espriu i música de Raimon, i "País petit", de Llach, totes dues en una interpretació sublim. Afegiu-hi una precisa il·luminació i posada en escena; a l'abillament, els tocs de les teles de Teixidors, i un programa modest però complet amb tots els textos i la informació necessària, i ja teniu la proposta completa d'aquest suggeridor espectacle.

Dues observacions per acabar. Una, per destacar la gran força que afegeix tot el conjunt monumental de la Seu d'Ègara en propostes com aquesta, que a la bellesa artística hi volen sumar una volguda dimensió espiritual. I dues, per agrair al rector de Sant Pere, mossèn Antoni Deulofeu, l'encert d'acollir aquesta proposta arriscada en uns temps on sembla que, sovint, hi ha més sensibilitat espiritual fora que dins la pròpia Església.